

ע"פ 1687/14 - יעקוב בלביסי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 1687/14

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: יעקוב בלביסי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 19.1.2014 ב-ת"פ 51170-06-13 שניתן על ידי
כב' השופט ר' שמיע

תאריך הישיבה: כ"ה בתמוז התשע"ד (23.7.2014)

בשם המערער: עו"ד נאיל זחאלקה

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

פסק-דין

המשנה לנשיא מ' נאור:

1. המערער הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. בכתב האישום נטען כי במועד בו אמור היה המערער

עמוד 1

להיות במעצר בית עבד המערער בחנות לממכר חלקי חילוף לרכב בואדי אל ג'וז בירושלים, תוך הפרת תנאי מעצר הבית. במועדים שאינם ידועים, בסמוך לאחר ה-11.9.2012 במספר הזדמנויות, גנב המערער, יחד עם מר סמאחה, עובד אחר בחנות, חלקי רכב מהחנות, העבירם לא-ראם ומכרם לבעל חנות לחלקי חילוף בסכום של 10,000 ש"ח.

המערער הורשע על יסוד הודייתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ובעבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק. מן העבירה של מסחר בחלקי רכב גנובים, לפי סעיף 413א לחוק, שגם בה הואשם המערער, החליט בית המשפט המחוזי לזכותו.

2. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין שתי העבירות נע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל; והטיל על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, שמונה חודשי מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלונן בסך 10,000 ש"ח. הערעור שלפנינו הוא על רכיב המאסר. הפיצוי - שולם. ב"כ המערער טוען כי מתחם הענישה שנקבע גבוה מכפי הראוי, וכי העונש בכללותו מחמיר עם המערער יתר על המידה.

3. קראנו טענות ב"כ המערער, הוספנו ושמענו טענות על פה ועיינו באסמכתאות שהגישו הצדדים. מסקנתנו היא כי אין מקום להתערב בעונש. ככלל, ניתן לומר כי אין בפסקי הדין הספורים שהגישו הצדדים, זה בכה וזה בכה, כדי ללמד על מתחם ענישה נהג. חלק מהאסמכתאות שהוגשו ישנות, ואחרות הן בנסיבות שונות מנסיבותיו של המקרה שלפנינו. מדובר באסמכתאות בודדות שלא ניתן לבנות על פיהן מתחם ענישה נהג. כשמביאים בחשבון שעבירת הגניבה ממעביד נעברה במקרה זה אגב עבירה אחרת של הפרת הוראה חוקית (לגביה לא נקבע מתחם נפרד) המתחם נראה הולם ואפילו נמוך. אין המדובר בהפרה קלה של תנאי מעצר הבית, אלא בהפרה מתמשכת שנמשכה מספר חודשים. בתקופה זו עבד המערער אצל המתלונן ותוך כך אף גנב סחורה מחנותו. העבירה של גניבה ממעביד, כפי שציין בית המשפט, כרוכה במעילה באימון המעביד.

4. לאור מכלול הנסיבות הללו אין הצדקה להתערב בעונש, והערעור על חומרתו נדחה.

ניתן היום, כ"ו בתמוז התשע"ד (24.7.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיא